

Wie betaalt, bepaalt

Is het eigenlijk niet vreemd als de uitbesteder de toeleveringsvoorwaarden mag bepalen, maar de toeleverancier niet de uitbestedingsvoorwaarden?

Ja, lees die nog maar een keer, heb ik ook gedaan.

Waarom trekt de uitvoerder aan het kortste eind? Heeft de uitbesteder de touwtjes echt allemaal in handen? Moet de oppervlaktebehandelaar stevast de eindjes aan elkaar knopen omdat de Inkoper hem in de touwen geslagen heeft?

Wie draait er eigenlijk voor op, als er een kuub transportolie over de goederen gestort is, de transportolie van een hardnekkiger soort is dan de vorige batch uit dezelfde opdrachtserie, of als de retourverpakking tekort schiet? Als de aanlevertijden door de klant niet nagekomen zijn, maar uitlevertijden voor de oppervlaktebehandelaar strikt gehandhaafd worden? Als tussen offertehonorering en uitvoering de grondstofprijzen gestegen zijn?

De opdrachtnemer, hier de oppervlaktebehandelaar, betaalt. Maar de opdrachtgever -en dat kan ook het geïntegreerde bedrijf zijn waar de oppervlaktebehandelingsafdeling een onderdeel van is- bepaalt.

Kenniseconomie of touwtrekeconomie?

Enkele VOM-branchegroepen zoals de VISEM (spuiten/moffelen) en de Stanod (anodiseren) hebben met opdrachtgeversgroepen

zoals de NEVAT ooit aan uitbestedingsdocumenten gewerkt. Met de oprichting van het Opdrachtgeversoverleg Staalconservering OGOS vorig jaar (zie Oppervlaktetechnieken van april 2006) is daar ook in de staalconservering één aanspreekpunt voor vele werkzaamheden in de toeleveringsketen. Werk aan de knikker voor de bedrijven die hierin mee willen en kunnen. Maar wie is je aanspreekpunt naar de grote buitenwereld?

Op de VISEM Technodag van 5 juni zal een lezing gehouden worden over de afstudeerrichting Oppervlaktetechnologie, die gebaseerd is op de duale opleiding Procestechologie (Chemische Technologie, Hogeschool Utrecht). Onderwerpen die aan bod komen, zijn –naast uiteraard een gedegen chemische basis- de totstandkoming van deklagen, de eigenschappen van deklagen, het doorrekenen en optimaliseren van de proceslijn en het verbeteren van de ketenpositie van het oppervlaktebehandelingsbedrijf. Dan heb je dus wat meer houvast bij het touwtrekken, sterker nog: je bent zélf een stuk kenniseconomie in de praktijk.

Edward Uittenbroek
Eindredacteur Oppervlaktetechnieken

HBO afstudeerrichting Oppervlaktetechnologie van start in Utrecht.

Op 3 september start bij de Hogeschool Utrecht, Chemische Technologie, het vierjarige opleidingstraject waarvan de laatste twee jaar bestaan uit de differentiatie Oppervlaktetechnologie. De eerste twee jaar bestaan uit de basisvakken voor Procestechologie, dan worden ook de ingenieursvaardigheden bijgebracht. Eenderde van de studiebelasting bestaat uit bedrijfsoptimalisatieopdrachten die onder werktijd uitgevoerd worden, waarvoor ook een spreekuur is ingeruimd voorafgaand aan de hoorcolleges (acht uur college op maandagmiddag en -avond).

Na vier collegejaren van 42 weken sta je in de voorhoede van het vakgebied!

Ben jij geïnteresseerd hoe je in vier jaar tijd ingenieur in de oppervlaktetechnieken kunt worden?
Vraag bij de Vereniging voor Oppervlaktetechnieken van Materialen naar de mogelijkheden: info@vom.nl

Het is een unieke kans om je carrière meer glans te geven!

